


# ADOPSJON 1

 . . . så fint å høre det, det er bra. Vel, det er alltid, som jeg har sagt før: “Jeg ble glad da de sa til meg: ‘La oss gå til Herrens hus.’” Jeg tror David kom med den uttalelsen en gang: “La oss gå til Herrens hus.” Jeg vet ikke om noe bedre sted å være, gjør dere, enn i Herrens hus.

<sup>2</sup> Nå, i kveld har vi noen venner her som er helt fra Georgia. De kommer sannsynligvis til å kjøre hjem etter–etter lunsjen i kveld. Og da vil vi . . . Noen av dem er langt hjemme fra, jeg håper dere overnatter. Og de rommene vi har, står til deres disposisjon.

<sup>3</sup> Og så onsdag kveld fortsetter vi med studiet, og så, om Herren vil, neste søndag igjen.

<sup>4</sup> Og så begynne i Chautauqua på den sjette. Så alle som har planlagt ferien, så forventer vi en flott, fantastisk tid i Chautauqua. Det er der vi alltid har en fantastisk tid. Det er ikke så store folkemengder, noen ganger har vi . . . Det er plass til omkring . . . Jeg antar at vi lett kunne få inn ti tusen der. Men vanligvis, i fjor tror jeg vi hadde rundt syv tusen, noe sånt. Det var helt fullsatt, men det var rikelig med plass til å stå. Og de kunne sette opp stoler helt til utsiden. Og det gleder vi oss til.

<sup>5</sup> Og glad for å se mange av våre forkynnerbrødre her. Jeg kommer aldri på navnet hans her, misjonæren, broder Humes og søster Humes, er det dere som sitter her, med de små, vi er glade for å ha dem her, en misjonær. Andre, broder Pat, broder Daulton, og, åh, bare så mange, broder Beeler. Og jeg så broder Collins for bare noen få øyeblikk siden. Og, åh, det ville nok være vanskelig å nevne dem alle. Men vi er veldig glade for å ha dere i Herrens hus i kveld. Denne fantastiske, kjære broder Neville som sitter bak her, for å be sammen med meg mens vi underviser i Ordet. Charlie, glad for å se deg og søster Nellie her i kveld, de små. Dette er . . . og Bibelundervisning er vanligvis en veldig . . . Ja, broder Welch, jeg bare . . . så etter deg, jeg ser deg sitte bak der nå.

<sup>6</sup> Bibelundervisning er vanligvis litt risikabelt, litt, vet dere, som å gå ut på tynn is, som vi sier. Men vi bare føler at kanskje på dette tidspunktet og på denne tiden, at det kan være nyttig å føre menigheten, slik jeg ser det, til en—en fullstendig forståelse, av hva vi er i Kristus Jesus, posisjonelt. Og noen ganger synes jeg at forkynnelse er en fantastisk ting, men jeg tror noen ganger, broder Beeler, at undervisning går utover det, det er liksom . . . spesielt til menigheten.

Nå, forkynnelse får som regel tak i synderen, fører ham under fordømmelse ved Ordet. Men undervisning plasserer mannen

posisjonelt hva han er. Og vi kan aldri være helt i stand til å ha tro før vi posisjonelt vet hva vi er.

7 Nå, hvis disse Forente Stater, dette vakre landet her, sendte meg over til Russland, som en ambassadør for denne nasjonen, til Russland, så hvis de offisielt har sendt meg til Russland, er all makten som De forente stater har, bak meg. Mitt ord er akkurat det samme som De forente stater, hvis jeg har blitt anerkjent som en ambassadør.

8 Og så hvis Gud har sendt oss for å være Hans ambassadører, vil all makten som er i Himmelen, alt som Gud er, alle Hans Engler og all Hans makt, stå bak våre ord, hvis vi er korrekt ordinerte, utsendte budbærere til folket. Gud må ære Ordet, for Han har høytidelig skrevet, at "Hva enn dere binder på jorden, det vil Jeg binde i Himmelen. Hva enn dere løser på jorden, det vil Jeg løse i Himmelen. Og jeg gir dere nøklene til Riket." Åh, så store løfter Han har gitt menigheten!

9 Og jeg er, etter det som skjedde her om dagen . . . Mange av dere, antar jeg, var her i morges og hørte da jeg forsøkte på min ringe, enkle måte, å forklare synet jeg hadde om Himmelen.

10 Jeg ville på ingen måte prøve å tvile på noe, som noen har fortalt meg at Gud fortalte dem. Jeg ville tro det, selv om jeg ikke så det i Bibelen, ville jeg fortsatt tro den broderens ord. Jeg—Jeg kan bare holde meg helt til Bibelen, men likevel ville jeg tro at kanskje broderen misforstod det på en eller annen måte, at han kanskje bare har blandet det litt sammen. Og fortsatt ville jeg tro at han—han var min broder.

11 Og hvis det er noe som brenner i hjertet mitt, og jeg håper det aldri forsvinner i årene som kommer, at jeg aldri vil glemme det som skjedde sist søndag morgen, en uke siden. Det har gjort noe med meg som har revolusjonert livet mitt. Jeg—jeg er ikke redd. Jeg—jeg har absolutt ingen frykt for døden. Døden har ingen frykt i det hele tatt. Og den—den har ikke det for deg heller, hvis du bare forstod. Nå, kanskje hvis . . . Du må ha erfaringen for å vite det, for det er ingen måte å forklare det på. Du kan ikke finne ord, for det finnes ikke i den engelske ordboken, eller noen annen ordbok, fordi det er i en Evighet; ingen gårdsdag, ingen morgendag, alt er bare nåtid. Og det er ikke "jeg føler meg ganske bra", og en time etterpå, "jeg føler meg ikke så bra", og en time senere, "føler meg bra igjen". Det er nåtid hele tiden. Skjønner? Det opphører aldri, bare den herlige freden, noe.

12 Og det kan ikke være noe synd, det kan ikke være sjalusi, det kan ikke være noe sykdom, det—det kan aldri være noe som når fram til den Himmelske kysten. Og hvis jeg kan ha privilegiet å si dette, som jeg kanskje ikke har. Hvis jeg ikke har det, ber jeg Gud tilgi meg. Men hvis jeg har privilegiet, og det var at Gud lot meg bli rykket opp for å se noe, ville jeg omtale det som den første Himmel. Og så tror jeg, en i Bibelen, som het, jeg tror det

var Paulus, som ble rykket opp i den tredje Himmell. Og hvis det var så strålende i den første Himmell, hva inneholder den tredje Himmell? Ikke rart at han ikke kunne snakke om det på fjorten år! Han sa at han ikke visste om han var i kroppen eller utenfor kroppen. Med den store apostelen, ikke for å ta del i hans—hans—hans tjeneste, eller ikke for å prøve å gjøre oss til noe som han var, men jeg kan si med ham, jeg vet ikke om det var i denne kroppen eller utenfor kroppen. Alt jeg vet, er at det var like så virkelig som at jeg ser på dere.

<sup>13</sup> Og jeg har alltid lurt på om jeg ville gå forbi, og jeg ville se en liten sky sveve forbi, en ånd, og si: “Der går broder og søster, det er Charlie og Nellie. Det er broder og søster Spencer som går der.” Jeg har alltid grublet over det. Hvis øynene mine er i graven, går i oppløsning, råtner, hvis ørene mine ikke er her for å høre lenger, og hvis blodet mitt er helt borte og de har balsamert meg, og det er i vannet eller i bakken, og mine mentale evner, hjernecellene mine er helt borte, hvordan kunne jeg da være mer enn bare en ånd som svever rundt? Og det bekymret meg. Jeg vil så gjerne si: “Hei, broder Pat, åh, så glad for å se deg! Hei, broder Neville, jeg skulle så gjerne sett deg!” Men jeg tenkte: “Vel, hvis jeg ikke har noe å se med, noen munn å snakke med, det er råttent, det er støv, hvordan skal jeg kunne si: ‘Hei, broder Pat’, ‘Hei, broder Neville’, eller lignende, ‘Hei, Charlie?’”

<sup>14</sup> Men nå vet jeg at det er feil. For det er skrevet i Bibelen, som samsvarer med det jeg sier: “For hvis dette jordiske tabernaklet oppløses, har vi et som allerede venter”, et annet tabernakel som har øyne, ører, lepper, mentale evner. “Hvis dette jordiske tabernaklet oppløses!” Det har en kropp som jeg kan føle, kan snakke.

<sup>15</sup> Og nå kommer det til meg, akkurat nå, at Moses hadde vært død og i en umerket grav i åtte hundre år, og Elisa hadde reist til Himmelen fem hundre år før, men på Forklarelsens Berg fant vi dem i samtale med Jesus.

<sup>16</sup> Etter at Samuel hadde vært død i minst tre til fem år, og heksen i En-Dor kalte ham opp, og hun falt på sitt ansikt, og hun sa: “Du har lurt meg, for du selv er Saul.” Hun sa: “Fordi jeg ser guder!” Hun var en hedning, skjønner du. “Jeg ser guder stige opp.”

<sup>17</sup> Og Saul kunne ikke se ham ennå, og han sa: “Hvordan ser han ut? Beskriv ham for meg.”

Sa: “Han er tynn, og han har en kappe over skuldrene.”

<sup>18</sup> Sa: “Det er Samuel, profeten, før ham hit foran meg.” Og jeg vil at du skal legge merke til at Samuel ikke hadde mistet noe av sin personlighet. Han var fortsatt en profet. Han fortalte Saul nøyaktig hva som ville skje dagen etter.

<sup>19</sup> Så du ser at døden ikke gjør helt ende på oss, når vi gråter og jamrer og sørger ved graven. Den forandrer bare bostedet vårt.

Den fører oss fra ett sted til . . . Hva er alder? Hvis jeg lever en time til, vil jeg leve lengre enn mange seksten år gamle personer, jeg vil leve lengre enn mange fem år gamle personer. Alder er ingenting. Vi er bare plassert her for en hensikt, for å gjøre noe.

<sup>20</sup> Vel, nå, mange av disse små, søte mødrene som sitter her, noen av dem seksti eller sytti år gamle, ville si: “Vel, hva har jeg gjort, broder Branham?” Du har oppdratt barna dine. Du har gjort det du skulle gjøre.

<sup>21</sup> Kanskje en gammel pappa sitter her, sier: “Vel, jeg har harvet jordene, jeg har gjort *dette*. Jeg har aldri forkynt.” Men du gjorde akkurat det Gud sendte deg til å gjøre. Det er et sted for deg.

<sup>22</sup> Jeg snakket med en gammel lege i går, en av mine legevenner, kompiser, åtti år og noe. Og svigerinnen hans er her i kirken i kveld, og hun har bare vært bitte litt bekymret for ham. Og jeg gikk for å besøke ham. Og så snart jeg begynte å snakke med ham, lyste han opp, fortalte meg om en jakttur han tok for mange år siden oppe i Colorado, det samme området som jeg jakter i. Like begavet og klar! Og jeg sa: “Doktor, hvor lenge har du drevet med yrket ditt?”

<sup>23</sup> Han sa: “Siden du var et spedbarn.” Og langt nede sa jeg . . . “Og mange ganger”, sa han, “har jeg praktisert som lege, tatt vognen min, og jeg la salvesker over hesten min. Jeg tok den lille vesken og jeg gikk.”

<sup>24</sup> Og jeg sa: “Ja, ned langs bekkefarene, klokken to om morgenen, med lommelykten din, mens du prøvde å finne et hus hvor et lite barn hadde vondt i magen eller en mor i fødselsveer.”

“Det er riktig.”

<sup>25</sup> Og jeg sa: “Du vet, doktor, jeg tror, over denne skillelinjen her, mellom det forgjengelige og uforgjengelige, har Gud et sted for gode, gamle leger som har tjent på den måten.”

<sup>26</sup> Store tårer kom i øynene hans, og han begynte å gråte, han rakte opp de svake hendene sine og sa: “Broder, jeg håper det.” På den andre siden, Gud dømmer en manns sjel, hva han er.

<sup>27</sup> Så ga jeg ham dette forvissende Skriftstedet. Mange ganger, banet han seg vei gjennom de mørke, gjørmete åkrene om natten, og prøvde å hjelpe noen, fikk kanskje aldri en penny for det, men det var helt i orden. Jeg sa: “Jesus sa i Bibelen: ‘Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet.’” Og det er sant.

<sup>28</sup> Og i kveld ønsker vi å plassere menigheten, i disse tre leksjonene, hvis Gud tillater det, hvordan og hva vi skal se mot, hva vi er. Vi skal begynne med det første kapitlet i Paulus’ Brev til Efeserne. Og vi skal ta de tre første kapitlene i de neste tre studiene våre, og prøve å ta ett kapittel hver kveld, hvis vi klarer. I kveld, onsdag og neste søndag morgen. Efeserne, det første kapitlet. Nå mens vi studerer sammen, vil jeg si dette,

at dette Efeserbrevet er en fullkommen parallell til Det gamle testamentes Josva. Efeserne, Efeserbrevet.

<sup>29</sup> Nå, husk, hvis vi skulle gå litt utenfor din lære, så bare tilgi oss og bær over med oss en stund. Før vi åpner den, la oss be Ham om å hjelpe oss mens vi bøyer hodet.

<sup>30</sup> Herre, vi nærmer oss Din hellige og ukrenkelige Skrift, og Den er sikrere enn alle himler og jord. For vi leser i dette Ordet, kalt Bibelen, at “Både himmel og jord vil forgå, men Mitt Ord skal aldri svikte.” Så, i denne høytidelige stunden som jeg kommer til denne prekestolen i kveld, foran de Du kjøpte med Ditt Blod, disse dyrebare, kjære menneskene som sitter her i kveld, som klamrer seg til hvert eneste lille håp de kan, for å holde fast til det Lyset som skal komme. Måtte det være så tilstrekkelig, i kveld, at hver troende her vil se sin posisjon, og alle som ennå ikke har kommet inn i dette store fellesskapet, vil trenge seg inn i Riket, Herre, og banke på døren til Dørvakten åpner døren. Gi det, Herre.

<sup>31</sup> Vi leser her at denne Bibelen ikke er gitt til egen tydning. Gud, forby at jeg Din tjener eller noen annen tjener noen gang ville prøve å gi sin egen tolkning av Ordet. La oss bare lese Det og tro Det, slik Det står skrevet. Og spesielt vi hyrder for flokkene, vi pastorer som en dag vil samles over der i det herlige Landet med de små flokkene, og vi vil stå i Herren Jesu Nærvær og vil se den generasjonen komme opp, til Paulus og til Peter og til Lukas og Markus og Matteus og alle dem, og se dem dømt der med gruppene sine. Gud, gi at jeg kan legge ti millioner trofeer for Dine føtter mens jeg ydmykt kryper opp og legger hendene på Dine dyrebare føtter og sier: “Herre, de er Dine.”

<sup>32</sup> Å Gud, fyll oss på ny med Din Ånd, og med Din kjærlighet og Din godhet. Og må vi, som dikteren har uttrykt i sangen for mange år siden: “Kjære døende Lam, Ditt dyrebare Blod skal aldri miste sin kraft, inntil hele Guds forløste Menighet er frelst, og aldri synder mer. Og helt siden jeg ved tro så den strømmen som Ditt blødende sår tilveiebrakte; har forløsende kjærlighet vært temaet mitt, og skal være det til jeg dør. Så i en edlere, skjønnere sang”, sier han videre, “vil jeg synge om Din makt til å frelse; når denne fattige lespende, stammende tungen ligger taus i graven.” Da innebærer ikke graven døden for Dine barn. Det er bare et hvilested, eller et skjulested, hvor denne forgjengeligheten vil iføre seg uforgjengelighet.

<sup>33</sup> Måtte vi se dette i kveld, Herre, tydelig, slik det er gitt oss i Ordet. Gi oss forståelse. Og plasser oss, Herre, på vår stillingspost, slik at vi kan tjene trofast inntil Du kommer. Vi ber om dette i Jesu Navn og for Hans skyld. Amen.

<sup>34</sup> Nå, Efeserbrevet, som jeg nettopp sa, jeg . . . er etter min mening, ett av de største Brevene i Det nye testamente. Det gir oss, der hvor kalvinismen forgrener og ender i en retning,

og arminianismen forgrener og ender i den andre retningen, men Efeserbrevet trekker det sammen og plasserer Menigheten posisjonelt.

<sup>35</sup> Nå, jeg sammenlignet det med Josva. Hvis du la merke til det, ble Israel ført opp fra Egypt, og det var tre faser av reisen deres. En fase var å forlate Egypt. Den neste fasen var ørkenen. Og den neste fasen var Kanaan.

<sup>36</sup> Nå, Kanaan representerer ikke Tusenårsrikets tidsalder. Det representerer bare overvinnerens tidsalder, tidshusholdningen for å overvinne, fordi i Kanaan drepte og brente og inntok de byer. Og det vil ikke være noen død i Tusenårsriket.

<sup>37</sup> Men en annen ting det gjør, det bringer fram rettferdiggjørelse ved tro, etter at de trodde på Moses og forlot Egypt. Helliggjørelse, å følge etter Ildstøtten og under offerlammets soning i ørkenen. Og så gå inn i et land som hadde blitt lovet.

<sup>38</sup> Nå, hva er landet som er lovet den troende i Det nye testamente? Løftet er Den Hellige Ånd. “For det skal skje i de siste dager”, Joel 2,28, “at Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød. Dine sønner og døtre skal profetere. Og over Mine trellkviner og Mine treller vil Jeg utøse av Min Ånd, og de skal profetere. Jeg vil vise underverker på himmelen ovenfor. Og på jorden, ildsøyler og røyk og damp.” Og Peter sa på Pinsedagen, etter å ha tatt teksten sin og forkynt: “Omvend dere alle, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til tilgivelse”, å forlate, å tilgi, å ta bort alle overtredelser.

<sup>39</sup> La du merke til, Josva, før de krysset Jordan, sa Josva: “Gå gjennom hele leiren og vask klærne deres og hellige dere alle sammen, og la ingen komme nær sin kone, for i løpet av tre dager vil dere se Guds herlighet.” Skjønner? Det er en—det er en prosess for å gjøre seg klar til å arve løftet. Nå, løftet til Israel var, Gud ga Abraham løftet om landet, om Palestina, og det skulle være deres eiendom for alltid. Og de skulle alltid forbli i dette landet.

<sup>40</sup> Nå, de kom gjennom tre stadier, for å komme til dette lovede landet. Følg med nå, det er gitt et fullkomment bilde i Det nye testamentet.

<sup>41</sup> Nå, hvis dette, som jeg har sagt, strider imot noen av idéene deres. Noen av dere kjære Nasareere, Guds Kirke og så videre, ikke ta det ille opp, men bare se nøye på det og se på bildene. Følg med og se om ikke hvert sted bare treffer fullkomment.

<sup>42</sup> Det var tre stadier av reisen, og det er tre stadier av denne reisen. For, vi er rettferdiggjort ved tro, og tror på Herren Jesus Kristus, har forlatt Egyptens land, kommet ut. Og så er vi helliggjort ved Hans Blods offer, rensset fra våre synder og blitt pilegrimer og vandringsfolk, og erklærer at vi søker et land, en kommende by, eller et løfte.

43 Det samme gjorde Israel i ørkenen, vandringsfolk, ingen steder å hvile, som reiste natt etter natt, og fulgte etter Ildstøtten, men til slutt kom de til løfteslandet hvor de slo seg ned.

44 Det er dit den troende kommer. Han kommer først til en erkjennelse av at han er en synder; så blir han atskilt ved vannet, vannets renselse, ved Blodet, og . . . eller vannbadet i Ordet, rettere sagt, ved troen på Herren Jesus Kristus. Da, når han er rettferdiggjort av tro, blir han en del av, og får fred med Gud, ved Kristus, og døpt i Jesu Kristi Navn, så han får begynne på reisen. Skjønner du det? Ut på reisen! Så blir han en vandringsmann og en pilegrim. Hva er han på reise til? Et løfte som Gud ga.

45 Israel hadde ennå ikke mottatt løftet, men de var på reisen. Og uten å heve . . . Vær så snill å forstå. Det var der dere, Nasareere og Pilgrim Holiness, og så videre, falt. Fordi, Israel, da de kom til stedet, i Kadesj-Barnea, da spionene gikk over og sa: "Landet er fantastisk", men noen av dem kom tilbake og sa: "Vi kan ikke ta det, fordi byene har store murer og så videre." Men Josva og Kaleb stod fram og sa: "Vi er mer enn i stand til å ta det!" På grunn av deres allerede vedtatte dokument-erklæringer, så trodde de på to nådeverk, rettferdiggjørelse og helliggjørelse, og kunne ikke gå noe lenger. Og hør, hele den generasjonen omkom i ørkenen. Men to som gikk inn i løfteslandet og brakte tilbake beviset på at det var et godt land, "og vi var mer enn i stand til å ta det, fordi det var Guds løfte." Så i stedet for at menneskene går videre, og mottar Den Hellige Ånd, taler i tunger, mottar Guds kraft, dåpen i Den Hellige Ånd, tegn, under, mirakler, så følte de at det ville ødelegge deres lære-tradisjon. Og hva skjedde med det? Omkom i landet! Det er riktig.

46 Men de troende, Kaleb og Josva-teamet, som var på vei mot løftet, de gikk videre inn i landet og inntok landet og slo seg ned i landet og tok det i besittelse. Og vi stopper ikke ved rettferdiggjørelse, helliggjørelse. La oss gå videre til dåpen i Den Hellige Ånd. La oss ikke stoppe ved å tro på Herren Jesus, og bli døpt. La oss ikke stoppe fordi Han rensset oss fra et liv i synd. Men nå har vi jaget videre inn i en posisjon, til et løfte om dåpen i Den Hellige Ånd. For Peter sa på Pinsedagen: "For løftet er til deg og dine barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle."

47 Så, Efeserne her plasserer oss som Josva, posisjonelt. Merk dere, at Josva, etter å ha krysset landet og inntatt landet, så delte han landet. "Efraim *her*, Manasse *her*, og denne *her*, Gad *her*, Benjamin *her*." Han delte landet.

48 Og legg merke til det! Åh, dette bare brenner i hjertene våre! Hver av de hebraiske mødrene som fødte disse barna, hun talte ut det nøyaktige stedet, i sine fødselsveer, hvor de ville bli plassert i løfteslandet. Åh, det er et herlig studie! Hvis vi bare kunne gå inn på det i detaljer, som ville ta timer etter timer. En dag, når

vi får ordnet kirken vår, vil jeg gjerne komme og bruke en hel måned eller to, og bare være i det. Se når de, hver og en av disse mødrene, da hun ropte ut: "Efraim", da hun var i fødselsveer, plasserte hun ham posisjonelt der føttene hans badet i olje. Helt nøyaktig hver og en av dem, der de hørte hjemme!

<sup>49</sup> Og Josva, uten å vite dette, men ved inspirasjon, ledet av Den Hellige Ånd, etter å ha vært i det lovede landet, ga han hver mann sitt løfte, nøyaktig det Den Hellige Ånd lovet gjennom fødselen der tilbake.

<sup>50</sup> Hvordan Gud har innsatt noen i menigheten gjennom fødselsveer! Åh, de blir enorme til tider. Når en menighet stønner under forfølgelsen fra verden på utsiden, og tror på Herren Jesus, at løftet om Den Hellige Ånd er like virkelig for oss som den var for de i pinsen, hvordan de stønner og gråter i fødselsveer! Men når de blir født og posisjonelt født inn i Guds Rike, da har Den Hellige Ånd plassert i menigheten, noen apostler, noen profeter, noen lærere, noen pastorer, noen evangelister. Så plasserte Han gaver der, tungetale, tydning av tunger, kunnskap, visdom, helbredelsesgaver, alle slags mirakler.

<sup>51</sup> Hvor menigheten er . . . Nå, dette er min hensikt med å gjøre dette. Menigheten prøver alltid å ta noen andres hjørne. Men ikke gjør det. Du kan aldri dyrke mais i Efraims hjørne, hvis du er Manasses. Du må ta din plass i Kristus, posisjonelt ta den. Åh, det blir dypt og rikt når vi kommer inn her, hvordan Gud setter en i menigheten til å tale i tunger, en annen . . . Nå har vi blitt lært mange ganger, "vi må alle tale i tunger." Det er feil. "Vi må alle gjøre det." Nei, det må vi ikke. Alle gjorde ikke det samme. Hver enkelt var . . .

<sup>52</sup> Hver, landet ble gitt og delt opp under inspirasjon. Og hver og en, jeg kunne ta Bibelen og vise dere det nøyaktig, at han plasserte dem på stedet der de skulle være, posisjonelt, hvordan de to og en halv stammene skulle bo på den andre siden av elven, hvordan mødrene deres utbrøt det under fødselen deres, og hvordan hvert sted skulle være.

<sup>53</sup> Og nå etter at du er kommet inn, betyr det ikke at du er fri fra krig. Du må fortsatt kjempe for hver millimeter grunn du står på. Så, ser dere, Kanaan representerte ikke den store Himmelen, fordi det er krig og problemer og drap og kamper, og så videre. Men det representerte dette, at det må være en perfekt vandring.

<sup>54</sup> Det er der menigheten svikter i dag, i vandringen. Vet du at selv din egen oppførsel kan hindre noen andre i å bli helbredet? Din dårlige oppførsel, av ubekjente synder blant dere troende, kan få denne menigheten til å mislykkes bittert. Og på Dommens Dag vil du være ansvarlig for alt sammen. "Åh", sier du, "nå, vent litt, broder Branham." Vel, det er Sannheten. Tenk på det!

<sup>55</sup> Josva, etter at han gikk inn i landet, ga Gud ham løftet om at . . . Bare tenk, for å kjempe mot et helt felttog uten å miste en



mann, uten engang å få en skramme, uten å måtte ha sykepleier, eller førstehjelp eller en bandasje. Amen. Gud sa: "Landet er ditt, gå og kjemp." Tenk på å kjempe mot et felttog, og det er ikke noe Røde Kors i nærheten i det hele tatt, det er ingen som kommer til å bli skadet!

<sup>56</sup> Og de drepte amorittene og hetittene, men det var ikke én skadet blant noen av dem før synden kom inn i leiren. Og da Akan tok den babylonske klesdrakten og gullbarren og gjemte det under teltet sitt, så mistet de seksten mann neste dag. Josva sa: "Stopp! Stopp! Vent et øyeblikk, det er noe galt! Noe er galt her. Vi skal innkalle til syv dager med faste. Gud ga oss et løfte: 'Det vil ikke være noe som skader oss.' Våre fiender vil falle for våre føtter. Og det er noe galt her. Noe gikk galt et sted, for vi har seksten døde mann liggende her. De er israelittiske brødre, og de er døde."

<sup>57</sup> Hvorfor døde de, uskyldig menn? Fordi én mann sporet av. Ser dere hvorfor denne undervisningen er nødvendig? Menigheten kommer på linje, kommer på linje med Guds Ord, kommer på linje med Gud og kommer på linje med hverandre, vandrer helt rettskaffent, nøkternt, foran alle mennesker, frykter Gud. Fordi én mann stjal et plagg og gjorde noe han ikke burde ha gjort, tok livet av seksten mann! Jeg tror det var seksten, kanskje flere. Jeg tror det var seksten mann som var døde.

<sup>58</sup> Josva kalte inn, sa: "Det er noe galt! Gud ga løftet, og noe er galt."

<sup>59</sup> Når vi fører de syke framfor oss, og de ikke blir helbredet, så trenger vi å utrope en hellig faste, kunngjøre en høytidssamling. Noe er galt et sted. Gud ga løftet, Gud må holde det løftet, og Han vil gjøre det.

<sup>60</sup> Og han utropte en faste. Og de fant ut, de kastet lodd. Og Akan bekjente det. Og de drepte Akan, familien og alle, og brente asken deres og lot den ligge der som et minnesmerke. Og Josva fortsatte videre i kampene, og inntok alt, uten en skramme eller et sår. Slik er det.

<sup>61</sup> En dag hadde han trengt litt tid, ekstra tid. Solen var på vei ned, mennene kunne ikke kjempe så bra om natten. Josva, den store krigeren, salvet av Gud, plassert posisjonelt i landet, som Efeserne for den nye Menigheten, innta, inntok, inntok landet, tok det over. Han trengte litt tid, så han sa: "Sol, stå stille!" Og den stod stille i omtrent tolv timer, til han hadde inntatt landet. Skjønner?

<sup>62</sup> Nå plasserer Efeserbrevet oss posisjonelt i Kristus, det de var i Det Hellige Land. Vi er plassert, ikke i det Hellige Land, men i Den Hellige Ånd! La oss nå bare lese et Ord, se hvor fullkommen menigheten er:

*Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, . . .*

63 Åh, det liker jeg! Gud gjorde ham til en apostel. Ingen eldste la hendene på ham, ingen biskoper sendte ham noe sted, men Gud kalte ham og gjorde ham til en apostel.

*Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, til de hellige (helliggjorte) som er i Efesos, og til de troende i Jesus Kristus:*

64 Legg merke til hvem han skriver dette til. Dette er ikke til de vantro. Dette er til menigheten. Det er adressert til de utkalte, de hellige og kalte som er i Kristus Jesus.

65 Nå, hvis du vil vite hvordan vi kommer inn i Kristus Jesus, hvis du vil gå til Første Korinterbrev 12, står det: “For med én Ånd er vi alle døpt inn i én Kropp.” Hvordan? Døpt med hva? Den Hellige Ånd. Ikke med vanndåp, dere fra Kristi Menighet, men med én stor Å-n-d, med én Ånd. Ikke med ett håndtrykk, med ett brev, ikke med én stenking. Men, “Med én Ånd blir vi alle døpt inn i én Kropp”, vår eiendom, Landet som Gud ga oss å leve i, Den Hellige Ånd. Akkurat som Han ga Kanaan til jødene, har Han gitt oss Den Hellige Ånd. “Med én Ånd blir vi alle døpt inn i én Kropp.” Får dere tak i det?

66 Nå, han snakker til de åndelige kanaaneerne, Israel, det åndelige Israel som hadde tatt landet i eie. Åh, er du ikke glad for at du har kommet ut av Egyptens hvitløk? Er du ikke glad for at du er ute av ørkenen? Og husk, de måtte spise manna, Englemat fra Himmelen, til de gikk inn i landet. Og da de gikk inn i landet, sluttet mannaen å falle. De var fullt ut modne da, og de spiste hveten fra landet. Nå, nå som dere ikke er babyer lenger, nå som dere ikke ønsker Evangeliets rene melk, så dere ikke trenger å bli skjemt bort og dullet med, og overtalt til å komme på møte, nå som dere er virkelig fullmodne kristne, er dere klare for å spise kraftig kost nå. “Dere er klare for å komme inn i noe”, sa han. Dere er klare for å forstå noe som er dypt og rikt. Åh, vi skal straks gå inn i det. Og, åh, det har vært skjult siden verdens grunnleggelse. Han sa: “Nå som dere har kommet inn i dette, retter jeg dette til dere.” Ikke til de som nettopp har forlatt Egypt, ikke til de som fortsatt er på reisen, men til dem som er i det lovede landet, som har mottatt løftet.

67 Hvor mange har mottatt Den Hellige Ånds løfte? Åh, er du ikke glad for at du er i landet? Her borte nå, og spiser av hveten, spiser de kraftfulle tingene fra Gud og har en klar forståelse. Ditt—ditt åndelige sinn er fri fra all forvirring. Du vet nøyaktig Hvem Han er. Du vet nøyaktig hva Han er. Du vet nøyaktig hvor du skal. Du vet nøyaktig alt om Det. Du vet Hvem du tror på og overbevist om at Han er mektig til å bevare det som du har overgitt til Ham helt til den dagen. Åh, det er de, det er de Paulus snakker til nå. Lytt nøye. Se nå.

*... de troende i Kristus Jesus:*

68 La meg få menigheten til å gjenta det nå. Hvordan kommer vi inn i Kristus? Ved å bli med i menigheten? Nei. Ved å sette navnet vårt i en bok? Nei. Ved å bli døpt ved nedsenkning? Nei. Hvordan kommer vi inn i Kristus? Ved én Hellig Ånd blir vi alle døpt inn i ett løfte, Kroppen, og er delaktige i alt som hører til i landet. Amen! Åh, jeg—jeg liker det. Hvis jeg ikke var hes, kunne jeg rope. Du store, når jeg kommer inn i dette landet, er det mitt. Jeg er hjemme nå; jeg er i Kanaan. Jeg er underlagt alt Gud vil bruke meg til. Jeg går på hellig grunn, et Kongsbarn, ferdig kledd og klar. Jeg har kommet ut av Egypt, gått gjennom det lovede landet, bestått prøvelsene, gått over Jordan og inn i dette velsignede løftet. Åh, hvordan mottok jeg det? Ved én Ånd. På samme måte Paulus mottok Den, hadde samme effekt på meg som Den hadde på ham, samme effekt Den hadde på deg. “Ved én Ånd er vi alle døpt.” Ikke stenket, bare en liten skvett av Den, føles ganske bra; men nedsenket under! Alle er gitt å bli oversvømt, i Den Hellige Ånd. Det er løftet.

69 Vår Efeserne, vår Josva, som er Den Hellige Ånd, *Josva* betyr “Jesus, Frelser”. Josva betyr Den Hellige Ånd, som representerer det i det åndelige slik det var i det naturlige, at Han er vår store Krieger. Han er vår store Leder. Som Gud var med Josva, slik leder Gud (i Den Hellige Ånd) oss omkring. Og når synden kommer inn i leiren, krever Den Hellige Ånd en stans: “Hva er galt her i denne menigheten? Noe er galt.” Åh, kan dere ikke se at vi har for mange sønner av Kisj nå? For mange Sauler kommer fra seminarer og teologiske skoler og går ut og underviser disse forvrengte tingene, som Bibelen sa at de ville gjøre. “Tilsynelatende, uten å ha Troen, trekker seg unna dere, har ikke fellesskap med dere, og så videre, har et skinn av gudsfrykt og forneker dens kraft: slike skal du vende deg fra.” De vet ikke hvor de kommer fra, de kan ikke gi noen grunn.

70 Jeg sier dette fra broder Booth Clibborn, en venn av meg, hvis det er noe som er u- . . . uekte og ikke skapt av Gud, i verden, er det muldyret. Muldyret er det laveste av alle ting. Han er en . . . han—han vet ikke hva han er. Han kan ikke produsere seg selv lenger. Et muldyr kan ikke pares med et annet muldyr og produsere et muldyr. Han er ferdig. Han vet ikke hvor hans pappa kommer fra, og han kjenner heller ikke sin mamma, for han er et lite—et lite esel og en hoppe. Gud gjorde aldri det. Legg ikke slikt på Gud. Gud har aldri gjort det. Gud sa: “Alt skal bringe fram av sitt slag.” Ja, sir. Men et muldyr er en—en . . . pappaen hans var et esel og moren hans var en hoppe, så han vet ikke hva han tilhører. Han—han—han er en hest som prøver å være et muldyr, eller et muldyr . . . eller—eller han er en hest som prøver å være et esel, et esel som prøver å være en hest. Han vet ikke hvor han hører hjemme. Og han er den staeste tingen som finnes i verden. Du kan ikke stole det minste på ham.

<sup>71</sup> Og det er slik mange mennesker er i menigheten. De vet ikke hvem deres pappa er, de vet ikke hvem deres mamma er. Det eneste de vet, de er enten presbyterianer, metodist, baptist eller pinsevern, eller noe. De vet ikke hvor de kommer fra. Og et gammelt esel, du kan bare rope til ham så mye du vil, og han vil stå der og stikke de store ørene ut og kikke. Du kan forkynne for dem hele natten, og de skjønnte ikke ett fnugg mer da de dro, enn det de gjorde da de kom inn. Nå, det er helt riktig. Jeg mener ikke å være frekk, men jeg vil fortelle dere Sannheten.

<sup>72</sup> Men det er én ting de kan gjøre, de er flinke arbeidere. Åh, de bare jobber, jobber, jobber. Det får meg til å tenke på en mengde av disse arminianerne som alltid prøver å gjøre seg fortjent til å komme inn i Himmelen. Det er riktig, et muldyr. Åh, damenes veldedighetsforening og kyllingmiddagen, for å kunne betale predikanten. "Og vi må ha denne dansen og denne sammenkomsten." Det er bare arbeid, arbeid, arbeid, arbeid, arbeid, arbeid, arbeid. Og, de, hva jobber de for?

<sup>73</sup> Spør dem: "Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?"

<sup>74</sup> De stikker ut ørene, og vet ikke hvor de hører hjemme: "Hva mener du? Hva er alt *dette*? Hva mener du, Den Hellige Ånd? Jeg har aldri hørt noe om Det. Åh, du må være en slags fanatiker." Se, de vet ikke hvem pappa var, eller hvem mor var heller. Og du må piske dem i alt du gjør, piske *her* og piske *der*, og piske *her* og piske *der*. Det er riktig, et gammel muldyr.

<sup>75</sup> Men jeg sier deg, du trenger ikke å gjøre det med en ekte fullblods hest. Bare gi ham ett slag med pishen, og broder, han er borte. Han vet hva han holder på med. Åh, så fint det er å ri på en fullblods! Hvor fint det er å si: "Kom igjen, gutt." Åh, du verden, du må holde godt fast, ellers lar han salen ligge igjen i luften.

<sup>76</sup> Slik er det med ekte fullblods-kristne. Halleluja! "Ta imot Den Hellige Ånd. Omvend dere alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse." Borte, i full fart er de på vei mot vannet, de er borte. De kan ikke hvile dag og natt før de mottar Den Hellige Ånd. Hvorfor? Du vet, en kristen vet hvem hans Pappa var. Ser dere, det kreves to for å lage en fødsel. Det er riktig, pappa og mamma. Muldyret vet ikke hvem som var pappa, eller hvem som var mamma. Men vi vet hvem Pappa og Mamma var, for vi ble født av Guds skrevne Ord, stadfestet av Ånden. Peter sa på Pinsedagen: "Hvis dere vil omvende dere og bli døpt, hver og en av dere, i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, skal dere få Den Hellige Ånds gave."

<sup>77</sup> Og, broder, en virkelig gjenfødt kristen, (åh, du store) hans ånd, så snart han får Ordet, mottar han Den Hellige Ånd. Spør ham om noe da! Han vet hvor han står. "Tror du på Guddommelig helbredelse?"

“Amen!”

“Tror du på det Andre Komme?”

“Amen!”

<sup>78</sup> Spør et muldyr om det. Muldyr-religionen: “Hm, jeg vet ikke. Doktor Jones sa en gang . . .” Hmh! Der, fortsett videre etter Saul. Skjønner? “Åh, de vet ikke. Vel, jeg sier deg, menigheten min er ikke sikker på Det.”

<sup>79</sup> Åh, broder, men en gjenfødt mann og kvinne er like sikker på Herren Jesu komme, de er like sikre på at de har Den Hellige Ånd som det er en Hellig Ånd å gi.

<sup>80</sup> Nå, Jesus sa . . . Kvinnen ved brønnen: “Vi tilber på dette fjellet, og jødene tilber i Jerusalem.”

<sup>81</sup> Han sa: “Kvinne, hør Mine Ord! Den tiden kommer, og er nå, da Faderen søker dem som vil tilbe Ham i Ånd og Sannhet.”

<sup>82</sup> “Ditt Ord er Sannheten.” Og hver den som vil lese Bibelen og tro på hvert Ord som Bibelen sier, og følge Dens instruksjoner, og mottar den samme Hellige Ånd som de mottok, på samme måte som de mottok Den, samme resultatene som de mottok Den, samme kraft de fikk da de mottok Den, han vet hvem hans Pappa og Mamma var. Han vet at han er rensset i Jesu Kristi Blod, født av Ånden, fylt med Guds salvelse. Han vet hvor han står. Ja visst! Han er i Kanaan. Han vet hvor han kommer fra. Slik er det med en ekte kristen. Spør ham: “Har du mottatt Den Hellige Ånd etter at du kom til troen?”

“Amen, broder!”

<sup>83</sup> Her om dagen, var jeg hos en gammel troende, nittito år gammel, som snakket med sin åtti år gamle pastor, jeg sa: “Bestemor?”

Like så klar som hun kunne være, sa hun: “Ja, gutten min.”

<sup>84</sup> Jeg sa: “Hvor lenge er det siden du mottok Den Hellige Ånd?”

Hun sa: “Ære være Gud! Jeg fikk Den for rundt seksti år siden.”

<sup>85</sup> Nå, hvis hun hadde vært et muldyr, hadde hun sagt: “Vent nå litt, jeg ble konfirmert og bestenet da jeg var . . . Vel, ja visst, og de ga meg medlemskap i kirken, og jeg tok brevet mitt over til *den*.” Åh, bevare meg vel! De vet ikke engang hvor de hører hjemme.

<sup>86</sup> Men hun vet hvor hennes førstefødselsrett kom fra. Hun var der da det skjedde. Hun ble født av vannet og av Ånden. Hun visste, og vannet gjennom vannbadet i Ordet, tar Ordet.

<sup>87</sup> Se nå hvem dette er rettet til: “Til de som er i Kristus Jesus.” Paulus, husk nå . . . Jeg bruker lang tid, men jeg kommer ikke til å komme gjennom dette kapitlet. Men jeg skal skynde meg . . . Liker dere det? Åh, det forteller oss hvor vi er, men vi kan ikke gjøre det på bare en kveld. Vi trenger en eller to måneder av dette,

hver kveld, bare gå helt gjennom Det, Ord for Ord. Gå tilbake og ta det opp i historiene og legg det rett ut, Ord for Ord, og vise dere at Det er Sannheten. La meg lese det verset raskt igjen nå.

*Paulus, en Jesu Kristi apostel ved Guds vilje (ikke menneskets vilje), til de hellige som er i Efesos, og (bindeord) til de troende i Kristus Jesus:*

<sup>88</sup> Betyr: “De er blitt kalt ut, atskilt, og nå blitt døpt i Den Hellige Ånd, og er i Kristus Jesus. Jeg retter dette brevet til dere, mine kjære.” Åh! Jeg tenker på Paulus som er over der med dem akkurat nå, åh, så lykkelig! Den lille gamle apostelen ble halshogd der nede. Jeg stod ved stedet der de hogg av ham hodet. Men, åh, hodet hans er på plass i den nye kroppen, og kan aldri hogges av igjen. Og han står der borte sammen med dem i dette øyeblikket, den samme apostelen som skrev Dette. Og sa: “Til dere som er i Kristus Jesus! Ved én Ånd blir vi alle døpt inn i denne ene Kroppen.” Se nå.

*Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og . . . Herren Jesus Kristus.*

*Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, som har velsignet oss med all . . .*

Åh, hører du det, Charlie?

*. . . har velsignet oss med all åndelig velsignelse . . .*

<sup>89</sup> Ikke bare noe til apostlene, og noe til *denne*, men Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse. Den samme Hellige Ånd som falt på Pinsedagen er den samme Hellige Ånd her i kveld. Den samme Hellige Ånd som fikk Maria til å rope og tale i tunger, og ha en fantastisk stund og glede seg, og tingene hun gjorde, er den samme Hellige Ånd her i kveld. Den samme Hellige Ånd som lot Paulus gå om bord på det gamle skipet, som så ut til være vasstrukket og var ferdig, og fjorten dager og netter, ingen måne eller stjerner. Han skuet ut der, og hver bølge hadde en djevel som kikket på ham, med skinnende tenner og sa: “Jeg skal drukne deg, gamle gutt, nå. Jeg har deg nå.”

<sup>90</sup> Og mens Paulus gikk ned for å ha en liten bønnestund, stod det en Engel der og sa: “Frykt ikke, Paulus. Dette gamle skipet vil strande på en bestemt øy. Gå og spis middagen din, alt er i orden nå.”

<sup>91</sup> Her kom han med lenker rundt de tynne, gamle armene sine, dro dem etter seg med føttene og sa: “Vær ved godt mot, menn, for Gud, Guds Engel, som jeg er tjener for, stod ved siden av meg og sa: ‘Paulus, ikke vær redd.’” Den samme Hellige Ånd er her i kveld, den samme Guds Ånd, som gir oss de samme åndelige velsignelsene.

*. . . velsignet oss med all åndelig velsignelse på himmelske steder . . .*

92 Åh, la oss bare stoppe ett øyeblikk til her. “På himmelske steder.” Nå, ikke bare hvor som helst, men på Himmelske steder. Vi er samlet på “Himmelske”, det betyr at den troendes posisjon. At, hvis jeg har forberedt meg i bønn, du har forberedt deg i bønn, eller menigheten har forberedt seg i bønn, og vi er klare for Budskapet, og vi har samlet oss sammen som troende, utkalte, døpt med Den Hellige Ånd, fylt med Guds velsignelser, kalte, utvalgte, plassert sammen på Himmelske steder nå, så er vi Himmelske i våre sjeler. Vår ånd har ført oss inn i en Himmelsk atmosfære. Åh, broder! Slik er det, en Himmelsk atmosfære! Åh, hva kunne skje i kveld, hva kunne skje i kveld hvis vi satt her i en Himmelsk atmosfære, og Den Hellige Ånd beveger seg over hvert hjerte som har blitt gjenfødt og blitt en ny skapning i Kristus Jesus? Alle synder under Blodet, i fullkommen tilbedelse, med hendene våre løftet til Gud og våre hjerter løftet, og sitter på Himmelske steder i Kristus Jesus, og tilber sammen på Himmelske steder.

93 Har du noen gang sittet der? Åh, jeg har sittet der, til jeg har grått av glede og sagt: “Gud, la meg aldri gå herfra.” Bare Himmelske steder i Kristus Jesus!

94 Velsigne oss med hva? Guddommelig helbredelse, forhåndskunnskap, åpenbaring, visjoner, kraft, tunger, tydninger, visdom, kunnskap, alle de Himmelske velsignelsene og gleden som er usigelig og full av Herlighet, hvert hjerte fylt av Ånden, vandrer sammen, sitter sammen på Himmelske steder, ikke en eneste ond tanke blant oss, ikke en eneste sigarett røkt, ikke en eneste kort kjole, ikke en eneste *dette, det* eller *hint*, ikke en eneste ond tanke, ingen har noe imot hverandre, alle snakker i kjærlighet og harmoni, alle er i en akkord på ett sted, “da med ett kom det en lyd fra Himmelen som en mektig, fremfarende vind.” Der har du det: “Har velsignet oss med all åndelig velsignelse.”

95 Da kan Den Hellige Ånd falle over noen og si: “SÅ SIER HERREN. Gå til et bestemt sted og gjør en bestemt ting.” Se det skje akkurat *slik*. [Broder Branham knipser med fingeren—Red.] Ser du? “SÅ SIER HERREN. Gjør en bestemt ting på et bestemt sted.” Se det skje *slik*. [Broder Branham knipser med fingeren.]

96 “Velsignet oss med all Himmelsk velsignelse på Himmelske steder.” Se!

*Slik som han har utvalgt oss . . .*

97 Utvalgte vi Ham, eller utvalgte Han oss? Han utvalgte oss. Når? Kvelden da vi tok imot Ham? Utvalgt!

*Slik Han har utvalgt oss i Ham før verdens grunnvoller ble lagt, for at vi skulle være hellige . . . ulastelige for Ham i . . . (denominasjoner?) . . . i kjærlighet.*

<sup>98</sup> Når utvalgte Gud oss? Når utvalgte Gud deg som har Den Hellige Ånd? Når utvalgte Han deg? Før grunnleggelsen av verden. Ved Sin forutvitenskap, forutså Han deg og visste at du ville elske Ham. Og før verden ble grunnlagt, utvalgte Han deg, og sendte Jesus for at Han kunne være soningen for dine synder, for å kalle deg til forsoning med Seg Selv, til kjærlighet. Åh, skulle ønske vi hadde bare noen minutter til.

<sup>99</sup> La meg, før vi går noe videre, gå tilbake, 1. Mosebok 1,26. Jeg vil ta det opp igjen på onsdag. Da Gud skapte mennesket . . . Før Han skapte mennesket, kalte Han Seg “El”, E-l, El; E-l-h, “Elah”, “Elohim.” Ordet betyr på hebraisk, “Han som eksisterer alene”, helt alene. Ingenting eksisterte før Ham, Han var all eksistens som fantes, Han som eksisterte alene! El, Elah, Elohim, betyr den “fullt-tilstrekkelige, all-mektige, Allmektige, alene-eksisterende Ene.” Åh!

<sup>100</sup> Men i 1. Mosebok 2, da Han skapte mennesket, sa Han: “Jeg er”, Y-a-h-u, J-u-v-u-h, *Yahweh*, “Jehova.” Hva betydde det? “Jeg er den alt-eksisterende Ene som har skapt noe av Meg Selv, for å være en sønn av Meg, eller en midlertidig, eller en amatør, liten en av Meg.” Glory! Hvorfor? Han lot mennesket . . . *Jehova* betyr at “Han lot mennesket være en amatør-gud.” Fordi Han er Gud Far, og Han gjorde mennesket til en amatør-gud, så Han eksisterer ikke lenger alene, Han eksisterer med familien Sin. Elah, Elah, Elohim. Nå, nå er Han Jehova. *Jehova*, som betyr: “Den som eksisterer med familien Sin.” Nå, Gud skapte mennesket til å råde over hele jorden, han hadde herredømme. Og jorden var menneskets herredømme. Er det Skriften? Så hvis det er hans domene, var han gud over jorden. Han kunne tale, og det ville bli slik. Han kunne tale *dette*, og det ville bli slik. Åh! Der er Han, Gud, Jehova, Han som en gang eksisterte i alene-eksistens, men nå eksisterer sammen med Sin familie, og Hans små sammen med Ham. Slik er det.

<sup>101</sup> Nå, les det. Vi skal gå inn i det onsdag kveld, når vi har mer tid. Vi har omtrent femten minutter til, og vi skal . . . Jeg trodde jeg ville komme til et bestemt sted her, men det gjør vi ikke, til der vi er forseglet med Hellige Ånd etter løftet. Ja vel.

<sup>102</sup> Nå, når ble vi kalt til å være Guds tjenere? Når ble Orman Neville kalt til å være en Guds tjener? Åh, du verden! Dette forbløffer meg. Jeg sier dere, la oss finne noen Skriftsteder. Jeg vil at du skal finne Første Peter 1,20. Og, Pat, finn Åpenbaringen 17,8. Og jeg skal finne Åpenbaringen 13. Nå vil vi lytte her, om du vil vite når Gud kalte deg til å bli kristen. Åh, jeg elsker dette. Dette: “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.” Ok, broder Neville, du har Første Peter 1,20. [Broder Neville sier: “1,20.”—Red.] Vel, les 1,19 og 1,20. Hør på dette. [“1,19 og 20.”] Ja.



*[Men med det dyrebare Kristi blod, som av et lam uten feil og mangel.]*

*[Dette ble Han utsett til på forhånd, før verden ble grunnlagt, men Han ble først åpenbart i disse siste tider for deres skyld.]*

103 Når ble Han forutbestemt? Før verdens grunnleggelse. Broder Pat, les Åpenbaringen 17,8 for meg.

*[Dyret som du så, var, og er ikke; og det skal stige opp fra avgrunnen og gå bort til fortapelse. De som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets Bok fra verdens grunnleggelse av, når de ser dyret som var, og ikke er, og likevel er.]*

104 Hvem vil bli forført? Hvem vil bli forført av denne religiøse personen som Saul var? Det var bare så utspekulert og så perfekt at det kunne forføre hva? Selv de U- . . . [Menigheten sier: "Utvalgte."—Red.] hvis . . . ["mulig."] hvis mulig. Ja vel, Åpenbaringen 13,8, la meg lese det for dere:

*Alle som bor på jorden, skal . . . alle som bor på jorden, skal tilbe ham, de som ikke har navnene sine skrevet i Livets Bok hos Lammet som ble slaktet før verdens grunnleggelse.*

105 Når ble navnene våre satt i Livets Bok hos Lammet? Da Lammet ble slaktet før verdens grunnleggelse. Da Gud var Jehova, El, Elah, Elohim, Den som eksisterer alene. Akkurat som en kjempestor Diamant, og Han kunne ikke være noe annet, men inne i denne Diamanten var Hans egenskaper en Frelser. I disse egenskapene, på innsiden av Ham, var en Helbreder. Vel, det var ingenting å frelse og ingenting å helbrede, men Hans egenskaper frembrakte det. Så, da før verdens grunnleggelse, da Han visste, ut fra det som kom til uttrykk her inne i Ham, at Han ville bli en Frelser, at Han ville komme og bli gjort kjød og ta bolig iblant oss, og Han visste at vi ville bli helbredet ved Hans sår, så slaktet Han Lammet i Sin Bok før verdens grunnleggelse, og skrev navnet ditt i den Boken før verdens grunnleggelse. Ah!

106 Hør på dette! Forutbestemmelse ser tilbake på forutvitenhet, jeg mener utvelgelse. Utvelgelse ser tilbake på forutvitenhet, og forutbestemmelse ser til skjebnen. Ikke glem det, at utvelgelse ser tilbake her, her er det: "Jeg var en tistel. Jeg ble født i synd, formet i misgjerning, kom til verden og talte løgner, født blant syndere. Far og mor og hele familien min, syndere. Jeg var en tistel. Men med ett, ble jeg et hvetekorn. Hvordan skjedde det?" Det, hva er det? Utvelgelse. Før verdens grunnleggelse, valgte Gud at den tistelen skulle bli et hvetekorn. "Nå vet jeg at jeg er et hvetekorn, for jeg er frelst. Hvordan gjør jeg det?" Se tilbake og se at Han forutbestemte det, for lenge siden. Ved forutvitenhet så Han at jeg ville elske Ham, så Han gjorde en forsoning gjennom Sin Egen Sønn, slik at jeg ved Ham kunne forvandles fra en tistel

til et hvetekorn. “Nå, hvor er jeg nå?” Jeg er frelst, jeg vandrer i Guds nåde. “Hva ser forutbestemmelse mot?” Til destinasjon. “Hvor vil Han føre meg til, og hvor skal jeg?” Amen. Der har du det. Slik er det.

<sup>107</sup> La oss nå lese litt videre, og så må vi avslutte ganske snart.

*Slik Han . . . utvalgt oss i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige . . . ulastelige for Ham i kjærlighet.*

*Ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår hos seg, forutbestemt til barnekår hos seg, etter sin viljes gode velbehag,*

<sup>108</sup> Hva gjorde Han? Ved forutvitenhet forutså Han oss, vel vitende om at Han var en Frelser, som eksisterte alene. Det var ingen Engler, ingenting; bare Gud, Elah, Elohim, Den som eksisterte alene, ingenting annet enn Ham alene. Men i Ham var en Frelser. Vel, hva skulle Han frelse, om ingenting var fortapt? Han visste det, så visste Han at denne store egenskapen i Ham ville bringe fram noe der ute som Han kunne frelse. Så da det skjedde, kikket Han ned i forutvitenhet, og Han så alle som ville ta imot Det. Og så ved å gjøre det, sa Han: “For å frelse det, den eneste måten Jeg kan gjøre det på, vil være å komme ned Selv og bli gjort kjød og ta menneskets synd på Seg og dø for ham, slik at Jeg kan bli den Ene som blir tilbedt”, fordi Han er Gud, gjenstand for tilbedelse.

<sup>109</sup> Så kom Han ned og tok på Seg Selv. Og mens Han gjorde det, Han gjorde det for at Han kunne frelse deg som ønsker å bli frelst. Ser dere hva jeg mener? Ved forutvitenhet så den uendelige Gud, som visste alt, Lammet, og Han drepte Lammet før verdens grunnvoll ble lagt, og Han satte navnet ditt i Livets Bok hos Lammet. Og Han så satans forførelse, hva han ville gjøre. Så Han satte navnet ditt der. Og Han sa at antikrist ville være så religiøs, så god, en så fin kar, en så smart mann, en så religiøs mann, at han ville forføre selv de Utvalgte hvis det var mulig. Men det er umulig, fordi navnene deres var forutbestemt før verdens grunnleggelse. Ved utvelgelse valgte Han dem, og ved forutbestemmelse vet de hvor de skal. Slik er det.

<sup>110</sup> Nå, hvem kan tvile på det? Det var det Paulus sa. Det er Paulus’ Skriftsted. Det er Paulus’ skrifter. Det var det han lærte menigheten sin. Menigheten, posisjonelt, før verdens grunnleggelse. Da Gud i Sine fødselsveer brakte fram, brakte fram deg, vel vitende om hva du ville gjøre, plasserte Han deg posisjonelt inn i Sin Egen Kropp, til å være en husmor, til å være en bonde, til å være en forkynner, til å være en profet, til å være *dette* eller til å være *det*. Han plasserte deg posisjonelt. Så når vi har kommet fra hvitløkslandene i Egypt, gjennom helliggjørelse, og er døpt inn i det lovede land . . . For, Guds løfte er Den Hellige Ånd. Efeserne 4,30 sier: “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, Ham

som dere ble beseglet med til forløsningens dag.” Så Gud, som forutbestemte menigheten, Han sa: “Og alle folkene, det vil være millioner ganger millioner som vil leve veldig religiøst og bli forført.” De eneste som ikke vil bli forført, er de som har kommet over til det lovede land, som før verdens grunnleggelse fikk navnene sine satt i Livets Bok hos Lammet, og er kommet over til det lovede land og gleder seg i det.

<sup>111</sup> Mange mennesker er redde for at man kommer til å oppføre seg rart. Mange mennesker er redde for at Den Hellige Ånd vil få deg til å gjøre noe du—du vil skamme deg over, overfor folk. Mange mennesker er redde for at de skal gråte, og kjæresten deres vil se dem gråte, eller mamma, eller naboen din, eller sjefen din vil se deg.

<sup>112</sup> La meg fortelle deg om en mann en gang, før jeg avslutter. Det var en mann som het David, og da Guds ark hadde vært nede i filisterlandet og hadde kommet over, trukket av en ark, en gammel okse trakk dem, da David så arken komme, hadde han en liten kappe på seg, han løp ut dit, han sparket føttene i luften, og hoppet rundt, og skrek og hoppet, og danset og hoppet og danset. Og ham, kongen i Israel! Og kona hans så ut av vinduet og så ham oppføre seg så merkelig at hun foraktet ham. Ja, hun må ha sagt: “Den idioten! Se på ham der ute, måten han oppfører seg på, slenger føttene i været og hopper rundt og oppfører seg slik. Ja, han må være gal!” Og den kvelden da han kom inn, sa hun, med ord som dette: “Ja, du har gjort meg skamfull. Ja, du, kongen, mannen min, var der ute og oppførte deg slik!”

<sup>113</sup> David sa: “I morgen skal jeg gjøre bedre enn det. Ja, sir!” Han sa: “Vet du ikke at jeg danset for Herren?” Han hadde gått over! Han var i løfteslandet. Han hadde mistet all selv-ærverdighet og verdens skitt. Han var så glad for å vite at arken kom inn i hans egen by.

<sup>114</sup> Og, åh, jeg sier deg, noen mennesker er redde for å motta Den Hellige Ånd, redde for at de kan tale i tunger. De er redde for at noen ville si: “Nå er han en av dem tungetale-folka.” De er redde for å komme til menigheten og bli døpt i Jesu Kristi Navn, fordi de skammer seg over det. Hm! Åh!

<sup>115</sup> Noen sa at jeg måtte trekke tilbake lydbåndene mine, fordi jeg hadde forkynt om å bli døpt i Jesu Kristi Navn. Jeg trekker dem ikke tilbake. Jeg lager flere! Det er riktig, det, lager flere! Det er Bibelen. Hvis de ikke liker det vi gjorde i går, bare følg med på hva vi skal gjøre i morgen! Det er tingen å gjøre, ser dere, bare fortsetter videre. Det er ingen ende på det, fordi det er fra Herren. Det er Gud.

<sup>116</sup> Vet du hva Gud gjorde? Gud så ned fra himmelen, Han sa: “David, du er en mann etter Mitt Eget hjerte.” David skammet seg ikke. Han var Herrens tjener. Han elsket Herren. Og han

var så glad, så overlykkelig, så han tenkte ikke på menneskelig prestisje.

<sup>117</sup> Du skjønner, som jeg sa i min preken i morges, vi er så redde, så vi vil at en Saul skal lære oss, vi vil at en Saul fra et seminar skal fortelle oss hvordan vi må utøve vår religion og hvordan vi må gjøre det. Det er på den andre siden av Jordan. På denne siden, leder Den Hellige Ånd. Her borte er du ute av den skitten. Her borte bryr du deg ikke om hva de synes. Her borte er du død, og livet ditt er skjult i Kristus gjennom . . . og forseglet av Den Hellige Ånd. Du bryr deg ikke. Du bor i Kanaan. Du er i stand til å spise god hvete. Du er en ny skapning i Kristus Jesus. Du er på vei til det lovede land.

<sup>118</sup> Jeg husker jeg stod der ute, broder Collins, for rundt tretti år siden, da denne kirken ikke var bygd ennå. Det var et lite teltmøte som var her på hjørnet, mitt første møte. Jeg forkynte dette samme Evangeliet, det samme, Kristi uransakelige rikdom: vanddåp i Jesu Kristi Navn, å tro at hvert Ord er Sannheten, dåpen i Den Hellige Ånd, Guddommelig helbredelse, Guds krefter, akkurat som jeg forkynner Det nå, har aldri veket en tomme fra noe av Det. Gud har åpenbart mer av Det for meg, så, etter som Han åpenbarer Det, fortsetter jeg bare å bringe Det videre. Han tar aldri vekk fra det som har vært, Han fortsetter bare å legge mer til Det.

<sup>119</sup> Jeg stod der nede da omtrent fem hundre mennesker stod på elvebredden, og sang: "På Jordans stormfulle bredder står jeg og kaster et lengtende blikk, mot Kanaans vakre og lykkelige land, der eiendelene mine ligger. Når skal jeg nå den sunne kyst og være evig velsignet, når skal jeg nå og være i min Fars . . . og hvile for evig?" Da de begynte å synge den, tok jeg en gutt med ut i elven for å døpe ham der ute i Herren Jesu Kristi Navn. Jeg sa: "Min Himmelske Far, idet jeg bringer denne gutten til Deg på hans bekjennelse . . ." Jeg var bare en gutt, selv, har bildene av det hjemme. Jeg sa: "Når jeg døver ham med vann, Herre, på hans bekjennelse, i Jesu Kristi Guds Sønnens Navn, så fyll Du ham med Den Hellige Ånd." Og omtrent på det tidspunktet, var det Noe som skapte en virvel, og her kom Den virvlende ned, den Klare Morgenstjernen stod der. Der stod det Lyset som dere ser der på bildet. Der sto Det.

<sup>120</sup> Det gikk verden rundt, langt opp i Canada og omkring. De sa: "Et mystisk Lys dukker opp over en lokal baptistforkynner mens han døver."

<sup>121</sup> For noen dager siden, da doktor Lamsa kom til meg, og han visste ikke noe om det, og hadde med et bilde til meg, som broderen har med seg der nå. Har du det bildet? Har du med deg Bibelen, som ligger der, er det i boken din? Ja vel. Det var en illustrasjon av det gamle, hebraiske oldtidstegnet for Gud, helt nøyaktig det som eksisterte på Jobs tid, før Bibelen i det hele

tatt var skrevet. Gud i Sine tre egenskaper, ikke tre guder. Én Gud i tre egenskaper: Far, Sønn og Den Hellige Ånd, tre tjenester som Gud virket gjennom. Ikke tre guder, tre egenskaper! Og der var Det. Da den store mannen, doktor Lamsa, oversetteren av Lamsa-Bibelen, da han sa den morgenen . . . Da jeg fortalte ham det, sa jeg—jeg: “Hva er det tegn?”

122 Han sa: “Det er Guds tegn fra oldtiden, på hebraisk. Gud, én Gud i tre egenskaper.”

Jeg sa: “Slik som Far, Sønn og Den Hellige Ånd?”

123 Han stoppet, og han satte ned kaffekoppen sin, han så på meg. Gene, tror at du var der, Leo. Sa: “Tror du det?”

Jeg sa: “Med hele mitt hjerte.”

124 Han sa: “I går kveld, da jeg var i møtet ditt, broder Branham, så jeg den skjelningen. Jeg har aldri sett det før i Amerika, i landet mitt.” Han sa: “Disse amerikanske menneskene kjenner ikke engang Bibelen. Det eneste de kjenner er kirkesamfunnet sitt. De vet ikke engang hvor de står.” Sa: “De vet ingenting.” Han sa: “Men da jeg stod der i går kveld”, sa, “sa jeg . . .” Nå, broder Gene, jeg sier dette bare med ærbødighet og kjærlighet og slikt. Han sa: “Jeg sa: ‘Det må være en profet.’ Men når jeg skjønner at du tror at Far, Sønn og Den Hellige Ånd ikke var tre guder, det var egenskaper, da vet jeg at du er en Guds profet, ellers ville det ikke blitt åpenbart for deg slik.” Han sa: “Det er et fullkomment tegn.” Sa: “Jeg har aldri . . .” Sa: “Du er ikke i Enhetsbevegelsen?”

125 Jeg sa: “Nei, sir. Jeg er ikke i Enhetsbevegelsen. Jeg tror at Gud er den Allmektige Gud, og de tre egenskapene er bare tre tjenester som den ene Gud levde i.”

126 Han sa: “Velsigne deg!” Han sa: “En dag vil du utøse ditt blod på jorden for det, men” sa, “profeter dør alltid for sin sak.”

127 Og jeg sa: “Så la det skje, hvis det behager min Herre.” Oversettelsen av Lamsa-Bibelen.

128 Åh, det er så sant. Hvor mange ganger, som jeg sier til denne menigheten, som Samuel sa før de valgte Saul: “Før du går ut og slutter deg til ett eller annet kirkesamfunn nå, og blir helt viklet inn i en slags religion, hvorfor lar du ikke Den Hellige Ånd lede deg?” Hvorfor tar du ikke Gud som din Leder og lar Ham velsigne deg og glemmer kirkesamfunnet ditt? Nå sier jeg ikke at du ikke skal tilhøre noe kirkesamfunn, du kan tilhøre hva du vil. Det er opp til deg. Men jeg forteller deg, som et enkeltmenneske, la Den Hellige Ånd lede deg. Les Bibelen. Og gjør det som Bibelen sier at du skal gjøre. Gud velsigne deg.

129 Og nå har jeg ventet lenge. Jeg lurte på om det er noen her som ønsket å komme gjennom bønnekøen for å bli bedt for. Hvis det er det, ville de rekke opp hendene. Bare en, to, tre. Ja vel. Kom rett opp hit alle sammen og stå her da, hvis dere ønsker det,

på dette tidspunktet, og—og vi skal be. Og så er vi . . . Jeg vil ikke at dere skal dra ennå. Jeg vil offisielt gjøre noe annet her like før vi—vi avslutter.

<sup>130</sup> Hvor mange liker studiet av Galaterbrevet . . . jeg mener Efeserbrevet? Nå, onsdag kveld, skal vi gå inn i Seglet. Og så neste søndag morgen, går vi inn på plasseringen av menigheten posisjonelt. Åh, hvis . . . vi kommer nok til å komme inn på det, førstkommende onsdag kveld, til dere her i Jeff. Å plassere menigheten posisjonelt der de hører hjemme, hver enkelt. Vi er kalt ved adopsjonen. Gud har adoptert oss til sønner, vi er sønner ved fødsel. Adoptert og plassert posisjonelt av Den Hellige Ånd. Se! De var alle hebreere, da de krysset elven, men Josva delte landet og ga hver enkelt sitt land i henhold til morens uttalelse ved fødselen, det Den Hellige Ånd fortalte henne.

<sup>131</sup> Se på Jakob da han døde, en profet, blind, trakk føttene opp i sengen, sa: “Kom fram, dere Jakobs sønner, og jeg skal fortelle dere hvor dere vil være på den siste dag.” Glory! Åh, jeg vet jeg kan virke underlig. Folket kan virke underlige. Men, åh, om dere bare kjente vissheten, brannen i hjertet! “Kom igjen, så skal jeg fortelle dere hvor dere vil være i de siste dager.” Og jeg kan ta det samme Skriftstedet, og ta kartet over hvor jødene er bosatt i dag og bevis for dere at de er nøyaktig på det samme stedet som Jakob sa de ville være i den siste tid. Og de var ikke der, har ikke vært på det stedet før de vendte tilbake siden den syvende Mai, 1946, den kvelden Herrens Engel viste Seg for meg der oppe og ga meg dette oppdraget. Og jeg kan vise dere at da de kom tilbake til det nye landet, havnet de nøyaktig på det stedet som Jakob sa de ville bo. Og der bor de den dag i dag. Åh, åh, du, åh, du! Vi er en dag nærmere Hjemme, er alt.

<sup>132</sup> Kjære venner, dere er syke, ellers ville dere ikke ha stått der bare for å stå. Jeg er broren deres. Jeg har et oppdrag fra Gud om å be for de syke. Ikke at jeg . . . at jeg har kraft til å helbrede, det har jeg ikke. Men jeg har bønnens makt. Som jeg sa i morges, David hadde ikke annet enn en liten slynge, men han sa: “Jeg vet hva den vil gjøre med Guds kraft på seg.” Skjønner? Jeg kan bare be en liten bønn for deg, og legge hendene mine på deg, men jeg vet hva troen på Gud vil gjøre. Det har skjedd for andre, det vil skje for deg. Tro det nå mens du går rett opp, bare litt nærmere stedet.

<sup>133</sup> Nå lurer jeg på, for å gjøre dette så effektivt som mulig, om jeg ikke vil be broderen min om å komme hit og salve dem med olje. Vil du gjøre det, broder Neville? Jeg vil be menigheten om dere vil bøye dere i bønn.

<sup>134</sup> Husk nå, i forrige uke da jeg var så syk av den lakseroljen, da ville jeg ha gitt hva som helst for at noen hadde kommet innom og lagt hendene på meg. Hvis jeg kunne fått noen til å komme innom, som Gud hadde velsignet og hjulpet, ville jeg satt så stor

pris på det. Nå har dere den samme følelsen som jeg hadde da. Nå ønsker dere at jeg skal gjøre det samme som jeg ønsket at noen skulle gjøre for meg da. Gud forby at jeg noensinne skulle sluntre unna oppgaven. La meg alltid, enten jeg er sliten, hvor sliten jeg er, om jeg knapt kan sette den ene foten foran den andre, la meg gå, for jeg kommer til å treffe dere alle igjen, over i det Landet der borte.

<sup>135</sup> Så dere gamle kvinner, gamle menn, er brutt ned, håret er grått og forsvinner, og faller sammen som en rose som har åpnet opp den lille knoppen, felt kronbladene og visner bort, du er i ferd med å falle fra hverandre, ikke sant? Det stemmer. Bare . . . Og det eneste du vil stå oppreist for, er å skinne til Guds ære. Så når fienden har grepet deg nå og løpt ut, så kommer jeg med Guds slynge, med en tro, med en gave som Gud har gitt. Her var det jeg sa, slik at du kan forstå det. Jeg sa: "Hvis Peter bare ville komme inn, eller noen av dem." Ikke si det. Du trenger ikke be for meg. Bare kom inn slik, og sa, som til denne kvinnen, sa: "Er du søster *Så og så*?" Hva heter du? Søster Howard. Sier: "Du er søster Howard. Er du en troende, søster Howard? Du tror. Du er en troende. Da, skjønner du, har du rettigheter til alle gjenløsningens velsignelser." Så ville jeg sagt: "Søster Howard, alt kommer til å bli bra", og gå bort. Åh, hvordan . . . Jeg sa: "Jeg ville jublet, jeg ville ropt." Jeg ville ha sagt: "Herre, det må bare skje. Det må bare skje."

<sup>136</sup> Og jeg tenkte: "Folk tror det samme når jeg kommer og ber for dem." Så slik er det. Ser dere hva jeg mener?

<sup>137</sup> Og jeg har stått der mange ganger med mennesker og sagt: "Åh, kjære søster, vil du tro Det? Åh, vil du tro Det?" "Herre, Å Gud, få dem til å tro Det. La dem tro Det." "Åh, vær så snill, vil du ta imot Det nå?" Det er ikke det. Jeg har gått fra det. Jeg har gått bort fra det.

Jeg sier bare dette: "Søster Howard, er du en troende?"

"Ja, det er jeg."

<sup>138</sup> "Ja vel, søster Howard, hvis du er en troende, er du arving til alt Gud har." Og tar bare hånden hennes. Ser dere, jeg tror det. Jeg får kontakt med søster Howard ved å legge hendene på henne. Jesus sa aldri "be for dem", Han sa: "Bare legg hendene på dem." Det er alt, så blir hun helbredet. Hun kan si: "Alt kommer til å gå bra", søster Howard. Så kan du gå hjem og være frisk. Gud velsigne deg.

<sup>139</sup> Du er søster . . . [Søsteren sier: "Hampton."—Red.] Søster Hampton, du er en troende, ikke sant? ["Det er jeg."] Du er en arving til alt Han tilveiebrakte. Gud være med deg, søster Hampton. Gå hjem og vær frisk nå. Jesus Kristus vil helbrede deg.

<sup>140</sup> Du er søster . . . [En broder sier: "Slaughter."—Red.] Slaughter. Det er . . . Det var deg vi ba for på sykehuset. Du

er altså en troende, søster Slaughter, en arving til alt vi ber om. Søster Slaughter, må du motta det du har bedt om og bli frisk. Gud vil gi deg det.

<sup>141</sup> Broder Gene, tror du at Gud vil gi deg? [Broder Gene sier: “Ja, sir. Ja, sir.”—Red.] Og må Herren Gud gi deg, Gene, akkurat det du ber om! . . . ? . . .

<sup>142</sup> Jeg kjenner deg. [Søsteren snakker—Red.] Du er en troende, søster. Jeg kjenner deg. Dette er mannen din der. Det var han jeg ba for over telefonen den dagen. Jeg vil alltid huske det. Kunne ikke gå til møtet i Tulsa. Kom til møtet. Og Herren helbredet ham og sendte ham til møtet. Du står i stedet for noen andre. [“Min nevø.”] For en kristen ting det er, søster! Skjøenner? Han var en stedfortreder også, Han stod for oss alle. Du er en troende og har en rett til alt som Gud lovet. Jeg er Hans tjener. Og ved Jesu Kristi Navn gir jeg deg det du ber om.

<sup>143</sup> Kom, broder Neil. Gud velsigne deg. Har vært overmåte god mot deg. Du er en troende. Jeg vet du er det. Jeg tror at Gud vil gi deg alt du ber om, for du er en troende. Og som Hans tjener, til deg, min broder, i Jesu Kristi Navn, gir jeg deg ditt hjertets begjær. Gå og ta imot det. Gud velsigne deg.

<sup>144</sup> Søster Bruce, jeg kjenner deg. Den unge sykepleieren som gned ryggen min, kjente deg. Hun er nede fra i nærheten av Motel JJ, Twin J, eller noe sånt. Du vil stå for andre. Og hva er ditt ønske i kveld fra din Far? [Søster Bruce sier: “For meg selv, i kveld.”—Red.] For deg selv, i kveld. [Søster Bruce snakker igjen.] Fienden har altså rykket deg utenfor legens rekkevidde, men jeg kommer etter deg med en slynge. Og i Jesu Kristi Navn, retter jeg slyngens pil mot steinen som har kommet inn i nyrene og ført til blokkering. Den vil bringe deg tilbake til Gud, til Hans hus.

Vi har bedt Deg, i Jesu Kristi Navn. Amen.

<sup>145</sup> Er du faren til denne mannen, sir? Er du en troende? [Broderen snakker—Red.] Et brokk i din side; lavt, og på venstre side. Tror du at Gud vil gi det til deg, sir, og som Hans tjener?

<sup>146</sup> Herre, denne hånden har kanskje utført mange harde dagers arbeid. Kom hit for en hensikt, noe å gjøre. Gi det, hans hjertes begjær, Far, idet jeg ber i Jesu Navn om at Du vil. Amen.

<sup>147</sup> Ikke tvil. Det brokket vil slutte å gjøre vondt der nede, og du vil bli helt frisk. Gud velsigne deg . . . ? . . .

<sup>148</sup> [En søster sier: “Gjør vondt i hodet og halsen min. Gjør vondt i ribbeina når jeg hoster. Jeg kan ikke synge. Jeg kan ikke gjøre noe. Jeg . . . ? . . . Og jeg kan ikke sove mye. Kan ikke gjøre noe i det hele tatt.”—Red.] Du er en troende, ikke sant? [“Jeg er. Jeg er fylt med Den Hellige Ånd.”] Du er en troende. [“Jeg vet at Gud bor på innsiden.”] Og du er en—du er en arving til alle disse velsignelsene. [“Jeg vet det. Og jeg tror. Jeg tror på dine bønner,



broder Branham. Jeg tror at Gud vil helbrede meg. Jeg tror at Han besvarer dine bønner.”] Takk skal du ha.

149 Far, jeg bringer denne, min søster, inn i skuddlinjen, i midten av målet. Og jeg bringer henne tilbake til Deg, fra fiendens klør, i Jesu Kristi Navn. Amen.

150 Det er akkurat slik det vil bli.

151 [En søster sier: “. . . ? . . . Jeg har en lunge som knapt fungerer, og en som har sluttet å fungere.”—Red.] En lungeoperasjon.

152 Å Herre, idet denne unge damen står her, ennå i ungdommens skrud, ber jeg for henne. Og en lunge som vil måtte fjernes, og hun ville gått bøyd resten av sitt liv. Du er vår Far, og jeg retter bønnens ild rett mot henne, Herre, rett til den lungen. Jeg sender denne bønnen i Jesu Kristi Navn. Må den treffe den lungen og helbrede den. I Jesu Kristi Navn ber jeg om dette. Amen.

153 Du er søster . . . [Søsteren sier: “Søster Gibbs.”—Red.] Søster Gibbs. [“Rett i hodet, og har smerter av det.”] Nøyaktig. Hodet ditt er vendt fra meg. Du er en troende og en arving til alle Guds velsignelser, søster Gibbs.

154 Herre, jeg bringer henne til Deg, med denne lille slyngen som Du ga meg, slik Du ga David en slynge, for å passe på sin fars sau. Og hvis fienden kom inn etter sauene, var han ikke redd. Han tok tak i den lille slyngen og gikk rett etter løver og—og bjørner, og han førte sauene tilbake. Dette er en trosbønn. Du fortalte meg at om jeg ville “få folket til å tro og var oppriktig.” Jeg bringer søster Gert tilbake i kveld. Jeg river henne ut av fiendens hender. Hun er sauene Din. Jeg bringer henne tilbake til Faderens fold, i Jesu Kristi Navn. Amen.

155 [En søster sier: “Søster Lowe.”—Red.] Søster Lowe. [“Jeg har blodtrykk.”] Høyt blodtrykk. Og du er en troende, ikke sant, søster Lowe? En arving til all velsignelsen.

156 Så, Gud Far, jeg retter denne bønnen i kveld, som fra Guds slynge, for søster Lowes høye blodtrykk. Og neste gang legen tar blodtrykket, må han se på henne og si: “Det er normalt nå.” Hun vil vite hva som gjorde det. I Jesu Kristi Navn gir jeg det til henne. Amen.

157 [En broder snakker med broder Branham—Red.] Ja. Jeg skulle ønske jeg hadde min pappa her i kveld, jeg kunne be for ham akkurat nå. Jeg vil også for din. Jeg forstår.

158 Vår Himmelske Far, mannen som ble far til denne gutten, så han er her på jorden i kveld på grunn av ham. Og hans egen sønn ønsker at hans far skal bli brakt tilbake; langt der ute i syndens verden, alkoholiker. Å Herre, jeg sender denne bønnen med tro og styrke, og med alt jeg kan kaste den, denne lille steinen, i Herren Jesu Navn. Jeg slynger den mot den djevelen som holder den mannen fanget der ute. Og må den gå. Og må han komme trygt til folden, i Jesu Navn. Amen.

159 [En broder sier: “Be for meg, broder Branham, om å få Den Hellige Ånd. Jeg ønsker å motta Den Hellige Ånd. Jeg må det. Jeg har et ønske. Jeg må motta Den Hellige Ånd.”] Du har et ønske om å motta Den. Du vil komme inn i Landet der alle løftene er. [“Ja.”]

160 Og nå, Herre, denne gutten er rett over elven, slått leir på den andre siden, og Jordan er overfylt. Og det er helt umulig for ham å komme over, om ikke Du lager en vei som Du gjorde for Josva og for Israel. Og, Far, jeg ber Deg, som Din tjener, la vår kjære broder, Å Gud, la ham komme inn i dette lovede landet, dette løftet. Så, på den andre siden, slik jeg ble båret her om kvelden, må jeg ha det privilegium å ta imot ham og kaste armene rundt ham, i det andre Landet og si: “Min kjære bror.” Gi det, Herre. Må han motta Guds løfte, Den Hellige Ånd. Amen.

161 Å, Herre, til denne, min gode broder; denne hånden som har vært vennlig mot meg, og som har gjort ting for meg, som ikke kan fortelles. Han tror og har tro. Og nå prøver en fiende å slå kloa i denne, vennen min: sukker. Og han tror at han—han kan fange denne gutten. Men jeg kommer etter ham. Jeg kommer, for å bringe tilbake Din egen, Herre, slynger denne steinen med en tro som sikter inn. I Jesu Kristi Navn angriper jeg den sukkerdiabetesen! . . .? . . . min broder. Før Din Egen sau tilbake til flokken, Far, i Jesu Navn. Amen.

[Søster Bell snakker med broder Branham—Red.]

162 Å Herre, vår søster vet at denne overvekten er, som legen sier, er det som tar livet av deg. “Hvert pund, overvekt, tar bort ett år”, i henhold til forsikringskalenderen. Og hun vil leve til Guds ære og pris. Og det er ingen lege som kan gjøre dette, Gud Far. Det er helt i—i Din hånd. Og søster Bell har vært veldig trofast. Og hun har vært vennlig og hensynsfull i prøvelser, hun har gjennomgått. Hun har gått gjennom mange dype prøvelser. Jeg kommer etter henne i kveld, Herre. Jeg kommer for å møte den fienden der ute. Jeg sikter med all den nøyaktighet jeg kan sikte med. I Jesu Kristi Navn slenger jeg den troens stein mot denne fienden som har henne. Må den tilintetgjøre ham og drive ham bort fra henne, og hun vil kunne gjenopprettes tilbake til de skyggefulle grønne engene og de stille vann, ved Jesus Kristus. Amen.

Det skal skje, søster Bell. Bare ikke tvil.

163 Søster Spencer. [Søster Spencer sier: “Broder, broder Bill, jeg elsker Herren mer for hver dag jeg lever. Og jeg har kommet hit i tjue år, på dette stedet. Og jeg har blitt helbredet for omtrent alt som noen gang har vært galt med meg. Du husker alt sammen, og . . .? . . .”—Red.] Det gjør jeg absolutt, søster . . .? . . . [“Og Han har velsignet meg så mye! Og jeg elsker Ham mer for hver dag i mitt liv. Jeg vet at jeg har et fantastisk liv i Herren.”] Jeg tror det, søster Spencer. [“Jeg er glad. Jeg er glad! Hvis dette ikke er Den Hellige Ånd jeg har, er jeg—er jeg fremdeles på alteret for alt Han

har for meg. Og jeg kommer til å dø på alteret.”] Amen. [“Det er det jeg vil at Han skal gjøre, og jeg har dødd ut på alteret sammen med Jesus.”] Amen. Gud velsigne deg . . .? . . . Amen. [“Og jeg skal fortelle deg hva jeg vil at du skal gjøre. Du vet, Noah tok med seg hele familien, og jeg vil ha med hele familien min. Du vet at jeg vil at mine nærmeste skal bli frelst.”] Jeg forstår. Dine barn. Det er riktig. [“ . . .? . . . mine barn.”] Ja, frue. [“Og mannen min.”] Ja, sir, jeg . . . [“Som du vet alt om.”] Ja. [“Du ba for oss.”]

<sup>164</sup> Vi kjenner alle søster Spencer, og vet hvordan hun og broder Jess har holdt ut gjennom det vanskelige, men hvordan de har kommet seg gjennom det i menigheten her. Når jeg kommer over til den andre siden, vil de ikke stabbe av sted på denne måten. De vil være unge. Åh! Broder Jess, hvis jeg bare . . .? . . . du vet. Og så vet dere alle hvordan, rett—rett over den lille . . .? . . . der, går du tilbake til den vakre, unge jenta igjen, og broder Jess til den unge gutten. Gud lovet dere det.

<sup>165</sup> Hør nå her. Jeg vil gi deg bare en liten undervisning, siden du er den siste her, jeg vil gi.

<sup>166</sup> For jeg vet at dette er den lille gutten din, Charlie. Vil du at han skal bli bedt for? [Broder Charlie sier: “Ja.”—Red.]

<sup>167</sup> Jeg vil si denne ene tingen. Har du noen gang lest i Skriften der Bibelen sier dette? Paulus sa til den romerske høvedsmannen.

Kan dere høre meg godt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

<sup>168</sup> Sa til romeren da han trakk sverdet for å drepe seg selv, oppe i Filippi da han satt i fengsel. Og jordskjelvet rystet i stykker fengselet. Han sa: “Tro på Herren Jesus Kristus, og du og ditt hus skal bli frelst.” Har dere noen gang hørt det? “Du og ditt hus.” Se nå. Hvis du har tro nok til frelse for deg selv, kan du ikke også ha tro nok for ditt hus? Gud vil på en eller annen måte gjøre det.

<sup>169</sup> Og, Herre, jeg ber for søster Spencer og broder Spencer i kveld, at hvert barn, dem og barna deres, vil alle være i det strålende, lykkelige Landet der det ikke vil være sykdom eller alderdom, ingen sorg eller skuffelser, og alt i dette lille livet her vil svinne bort til et mareritt som har gått forbi. Må de motta dette, og må alle barna hennes og mannen hennes, alle hennes kjære, og alle som elsker henne, og alle hun elsker, må de være der sammen med henne, i Jesu Navn. Amen.

<sup>170</sup> [Søster Spencer sier: “Amen. Takk skal du ha.”—Red.] Gud velsigne deg. [“Jeg blir åttito, ganske snart.”] Åttito år gammel. [“ . . .? . . . Men de begynner å forfalle i den alderen. Men fremdeles lager jeg mat, vasker og stryker, og rengjør huset.”] Akkurat som verden faller fra hverandre, søster Spencer. [“Ja, det er det. Jeg er så sliten, hele tiden. De får det . . . Jeg spurte min mor, stemoren min, som var nitti år gammel, hvordan man føler seg når man blir gammel, for lenge siden. Hun sa: ‘Rose,

kanskje du vil være sliten hele tiden.’ Jeg er sliten.”] Vel, du er bare klar for å hvile, skjønner du. [“Jeg er så sliten, hele tiden. Jeg trenger hvile. Jeg trenger det.”] Ja, frue. [“Og jeg vil hvile i Herren, nede på mine knær. Alt, alt jeg trenger.”] Ja. Bare behold din tro på Ham, søster Spencer, og du vil komme over. [“Jeg vil dø på alteret, i Jesu Navn. Det er den jeg vil se, til Han kaller meg.”] Og Han sa . . . [“Jeg vil ha alt Han har for meg.”] Og like sikkert som jeg står her slik med deg, i kveld, søster Spencer, vil jeg ved Hans nåde treffe deg og Jess over grensen over der, unge og friske. Dere kommer alle til å løpe, og rope: “Min bror! Min bror!” Jeg vil treffe dere.

Nervene hennes.

<sup>171</sup> Gud Far, denne jenta hadde et sammenbrudd, og hun er utenfor legevitenenskapens rekkevidde. Det er bare henne, det som hindrer. Men jeg kommer for henne i kveld. Jeg kommer til Deg, Far. Jeg kommer og ber Deg om å rette skuddet som jeg må skyte. Må det siktes nøyaktig inn, trådkorsene rett på ryggen hans. Må denne bønnen, i Jesu Kristi Navn treffe den nervøsiteten og rive den i stykker, føre tilbake denne sauene til Guds eng. Amen.

Det må bare skje, kjære deg.

<sup>172</sup> [En søster sier: “Bare be. Jeg har seks barn som jeg ber Gud om å helbrede og frelse.”—Red.]

<sup>173</sup> Himmels Gud, gi at, hennes seks barn som hun ønsker skal bli frelst. Hun har hørt dette vitnesbyrdet til broder Daulton, hans flotte døtre. Hun ønsker sine seks barn, Far. Må hun få dem. Må de møte henne i det Landet der det ikke er noen natt, trygt beskyttet og skjult av Jesu Kristi Blod. Amen.

Må du få dem, søster, er min bønn.

[En søster snakker til broder Branham—Red.]

<sup>174</sup> Jeg tror deg. Det er omtrent ingenting som kan hjelpe på det. De gir dem noe som ligner, åh, noe i likhet med paracet. Det er en kortison, kaller de det. Det, det tar livet av deg, omtrent. Det ødelegger blodet ditt. Men, hør her. Ser du, leddgikt er som løven som grep tak i sauene og løp langt unna. Nå, hva vil en slynge gjøre? Åh, du! Det er en stor, brølende løve med et lam. Og han elsker lammet, så han stakk av med lammet. Men David tok slyngen og gikk etter ham. Skjønner? Se nå. Han hadde fem steiner: f-a-i-t-h [tro], selv, p-å. Slyngen hans var i *denne* hånden: J-e-s-u-s. Han treffer midt i blinken. Noe må skje. La oss gå etter denne leddgikten, i kveld, med denne bønnen. Må Gud gi det til deg.

<sup>175</sup> [Søsteren snakker til broder Branham—Red.] Vil hun bli døpt i Navnet? [“Nei. Nei. Hun sa ikke det.”] Du vil at hun skal bli døpt. [“Det er mitt ønske å se henne døpt.”] Takk, søster. Ikke fordi det er slik. Det er fordi . . . Nå, hvis det stod i Bibelen, for, “Far, Sønn og Den Hellige Ånd”, ville jeg—jeg trodd det, jeg

ville holdt meg til det, søster. Jeg—jeg ville ikke være annerledes. Jeg—jeg ville ønsket det samme. Jeg ville ikke la . . . Jeg—jeg kommer til å være ansvarlig for det, skjønner du. Og jeg må si det akkurat som *Det* sier det; ikke for å være annerledes, men for å være ærlig.

176 Nå, Far, vi kommer for hennes nærmeste som har leddgikt, og her vil hun at hun skal døpes i Herren Jesu Navn, for det er inngangen. Det er den åpne porten. Det var der Josva åpnet en vei som gikk inn i det lovede landet. Det ble ikke åpnet to eller tre steder; det var bare én.

177 Peter, på Pinsedagen, da Menigheten først ble innsatt, åpnet en vei, sa: “Omvend dere alle sammen og bli døpt i Jesu Kristi Navn.” Aldri vek de av fra den samme veien, hver og en gikk inn i det lovede Landet.

178 Noen av dem prøvde å komme over, langt nede ved et annet vadested, og Paulus sa til ham: “Hva ble dere døpt til? Hvor prøver dere å gå over?”

Og de sa: “Her nede hvor Johannes så.”

179 Han sa: “Vel, Johannes bare pekte på tiden og stedet.” Og da de hørte dette, ble de døpt ved det rette vadestedet. Og de gikk over og mottok Den Hellige Ånds vintre.

180 Gi det til vår søster og hennes nærmeste, i Jesu Kristi Navn. Amen.

181 Broder Lyle. [Broder Lyle sier: “Jeg tror du er den helt rette lederen, broder Branham.”—Red.] Åh, broder! [“Gikk opp . . .? . . . Du husker hvis det var i drømmen, det kom noe . . .? . . . Hvis du nevner drømmen, er det helt i orden. Det var den jeg hadde. Hvor, du har alltid drømt! . . .? . . .”] Ja. Det er en stund. [“Ja.”] Ja. Jeg er glad . . .? . . . Gud velsigne deg. Du er på vei til det lovede Landet nå! Kanskje jeg nevner det.

182 Hvor mange husker selv før denne tjenesten ble stadfestet for meg, og at jeg fisket med en mann en dag, nede ved en elv, innsjøen? Og jeg fanget små fisk, og Den Hellige Ånd kom over meg. Det var en . . . Denne mannen er et Jehovas Vitne, var. Broren hans er her et sted, Banks Wood. Han er her inne et sted, som er naboen min.

183 Dette er Lyle. Og disse menneskene var Jehovas Vitner. Og de sa, en dag da vi fisket der nede, etter at denne gutten ble omvendt, jeg fortalte ham at det var noe i livet hans, og hva—hva som hadde skjedd, og alt om det. Noe som han nettopp fortalte meg, og han har nettopp fått det ut av livet sitt, det er riktig, uansett hva det var. Det er helt riktig. Faren var den som var en—en leser. Er pappa her i kveld, Billy? [Noen sier: “Vet ikke.”—Red.] Og han og hans kone, begge to, ble døpt for å være vitner i Jesu Kristi Navn, her i bassenget. Og denne mannen satt ved siden av meg, en dag.

184 Banks, hvor er du? Er han her i kveld? [Noen sier: “Rett bak i hjørnet bak der.”—Red.] Bak i hjørnet. Ja.

185 Og vi fisket. Og, broder, den lille sønnen min hadde drept . . . Jeg trodde han hadde drept en kattunge, noen dager i forveien. Den lille, gamle morkatten hadde en haug med små kattunger, og han tok den opp og mistet den. Jeg tenkte . . . Jeg sa: “Herren kommer til å oppreise et lite liv”, dagen før. Er det riktig, Lyle? [Broder Lyle Wood sier: “Ja.”—Red.] Satt oppe i en bukt. Og jeg sa: “Det er SÅ SIER HERREN.” Og vi fisket hele kvelden og fikk ingenting.

186 Neste morgen fisket vi, bak i en liten bukt, etter noen brasmer. Det er småfisk. Og broder Lyle hadde en stor stang, og han fikk en liten brasme til svelge den, den store kroken han hadde, og da han dro den ut, var det lille snøret langt nede, den store kroken, i den lille brasmens mage. Og da han dro den ut, måtte han bare trekke innvollene og alt annet ut av den lille brasmen, for å få tak i den. Og bare dro alt ut, fordi den store kroken hadde satt seg fast i fiskens mage. Og da han gjorde det, kastet han den ned på vannet. Og den bare dirret, fire eller fem ganger, og det var det, fordi hans innvoller og gjeller hang ut av munnen. Og han fløt rundt der i omtrent en halv time, fløt opp igjen inn i buskene.

187 Og jeg satt der og fisket. Og plutselig kom Den Hellige Ånd og sa: “Tal til den fisken.”

188 Jeg sa: “Lille fisk, Jesus Kristus gir deg livet ditt tilbake.” Og den lille fisken, som lå død på vannet, snudde seg over på siden, og gikk rrrrroot, ut i vannet, så fort han kunne.

189 Broder Lyle og broder Wood satt der. Broder Lyle sa: “Broder Branham, det siktet til meg, fordi jeg sa til den lille . . .”

190 I kveld kan jeg fortelle dem hva du sa? [Broder Lyle Wood sier: “Det kan du sikkert. Det er greit, broder Branham.”—Red.]

191 Han sa, da han dro innvollene ut av den, kastet han den ut der, og sa: “Du har satt din siste sprut, lille fyr”, bare på den måten. Kastet den ut.

Han sa: “Det—det siktet til meg.”

Og jeg sa: “Nei, broder Lyle. Det var ikke det.”

192 Broder Banks der borte, sa: “Hvor mange mennesker i denne verden, hvor mange tusen, ville elsket å stå der vi står akkurat nå, å se Guds kraft komme ned og utføre noe sånt!” Med andre ord, som han . . .

193 Jeg tror vi alle følte som Peter gjorde: “Det er godt å være her. La oss bygge tre tabernakler.” Skjønner? Det er riktig.

194 Nå, broder Lyle, du er salvet med Den Hellige Ånd nå. Du har forlatt Egypt. Hvitløksgrytene og verdens skitt er latt tilbake. Du

står nede ved Jordans bredder nå, rett der ute. Måtte Gud føre deg over; Lyle.

<sup>195</sup> Allmektige Gud, her er Ditt trofé. Han var virkelig i en vanskelig situasjon, Herre, men hjertet mitt følte med ham. Våre bønner slo et veldig treffsikkert slag der ute, og det som holdt ham fast, er forsvunnet fra ham. Det er knust. Og nå går han ned til Jordan. Før ham til det lovede Landet, Herre. Og forsegl ham blant folket. Så, på den herlige Dagen da vi skal møtes over der, må jeg føle omfavnelsen av armene hans og rope: “Min kjære bror!” “Jeg kjenner Ham.” La Banks komme sammen med ham, Herre, vil Du? Pappa og mamma, og alle sammen, søster og hele den flotte familien, må vi alle møtes over der, Herre, og hver og en av dem bli fylt med Den Hellige Ånd. Jeg ber i Jesu Navn. Amen.

Du vil motta Det, broder. Gud velsigne deg, broder Lyle.

<sup>196</sup> [Noen sier: “Broder?”—Red.] Ja, broder. [“Det er en avstandsoppringning og et dødsfall som venter på linjen.”]

<sup>197</sup> Det er noen som er døende, på en avstandsoppringning. Og jeg vil gi møtet over til broder Neville mens jeg er der inne.

<sup>198</sup> [Broder Neville sier: “Stor og fantastisk dag i Herren! Gud har gjort noen fantastiske ting for oss i dag. Mine forventninger er helt innfridd—Red.]

[“La oss reise oss sammen, på våre føtter.]

<sup>199</sup> [“Husk møtet da, onsdag kveld. Be mye. Alle utilfredse, usikre hjerter, ha mye kontakt med Gud. ‘Tiden er nær. Nå er tiden inne. I dag er frelsens dag.’]

<sup>200</sup> [“Gud velsigne hver og en av dere besøkende, dere som er langveis fra. Vår bønn er at Gud skal gi dere en trygg hjemreise, tilbake til hjemstedene deres. Hyggelig å ha hatt dere hos oss. Og be for oss når dere går, at Herren også vil velsigne på dette stedet.]

<sup>201</sup> [“Vår Himmelske Far, slik Din tjener har kommet i kveld, for å tjenestegjøre som Din tjener og profet, står i bresjen, danner muren, kommer til oss med Din tjeners brennende lidenskap, som døpt med Den Hellige Ånd, og gitt profetens embete, for å tale til denne generasjonen. Hjelp oss i dag og i kveld, til å motta Budskapet som kommer til oss, Herre, formaningen, til å være forberedt.]

<sup>202</sup> [“Velsign hver og en som går fra dørene til denne bygningen i kveld. Må sykdommen som er i oss, som vi ikke vet noe om, må Din velsignede nåde og kraft verne og beskytte og helbrede oss, og bevare oss, til den tiden da Du er klar til å føre oss til den andre siden. Velsign alle de motløse og skuffede, de redde og de som er svake.]

<sup>203</sup> [“Gud, vi ber i kveld om et spesielt besøk, Den Hellige Ånds velsignelse, om å hvile på hver vandringsmann, hver pilegrim, hver fremmed i vår midte. Enhver som går ut døren i kveld,

må slørets dekke av Blod, fra Golgatas kors, dekke over og tilveiebringe fullt og helt.]

<sup>204</sup> [“Helbred oss når vi er syke. Bevar oss ved Din mektige kraft. Salv oss til tjeneste. La oss vandre i kjærlighet, foran Deg, alle livets dager. Og vi vil prise Deg for dette, for vi ber om det i Jesu Kristi Navn og for Hans skyld. Amen.]

<sup>205</sup> [“Og Gud velsigne dere. Og vi er glade for å ha hatt dere her. Håndhils på hverandre.”—Red.]

<sup>206</sup> Setter virkelig pris på alt du har gjort for meg, kortet og . . .? . . . Ja, sir. Setter virkelig pris på . . .? . . .

<sup>207</sup> Så vi sendte troens stein . . .? . . . Det var en mann fra rundt . . .? . . . Så jeg sendte bønn etter ham, i Jesu Kristi Navn. Har ligget der i en time, ingen puls, ingen pust, ingenting. Ingen pust, ingen puls eller respirasjon, ingenting; øynene stivnet i ansiktet, falt om på prekestolen. [Broder Neville sier: “Hun lot ham bare ligge der til den bønnen kom inn.”]

<sup>208</sup> *Denne* er fortsatt åpen? [Broder Neville sier: “Ja, den er fortsatt på”.—Red.]

<sup>209</sup> Kan jeg få oppmerksomheten deres? Langt oppe, en ung evangelist, en predikant, forkynte her oppe i Indiana, falt død om på prekestolen, for omtrent en time siden. Mens han forkynte, falt han fremover og døde på prekestolen, en kjent evangelist, som forkynte her i Indiana. Pastoren kom nettopp og ringte meg. Han døde akkurat idet han forkynte under Åndens salvelse, falt fremover, øynene stive, respirasjonen forlot ham. Han ble erklært død, hadde ligget død i en time. Og noe ba dem ringe menigheten og få meg til å be. Så jeg sendte bønn for å bringe ham tilbake, i Herren Jesu Navn. Kan dere stå sammen med meg i tro, så den ikke bommer på målet; gjenoppretter ham og bringer ham tilbake. Takk skal dere ha.

<sup>210</sup> Gud være med dere, til jeg ser dere onsdag kveld. Dere fra Georgia og omkring, farvel. Gud være med dere.

<sup>211</sup> Broder Pat . . .? . . .





*ADOPSIJON* / NOR60-0515E

(Adoption <sup>1</sup>)

ADOPSIJON-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 15. mai, 1960, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)